

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

**„Místní akční plán vzdělávání v ORP Horšovský Týn“
(CZ.02.3.68/0.0/0.0/15_005/0000066)**

**„Místní akční plán vzdělávání v ORP Domažlice“
(CZ.02.3.68/0.0/0.0/15_005/0000067)**

Český rozhlas Plzeň, živé zpravodajství, středa, 4. 5. 2016, 7.50, tel. 602 168 171

Správní obvody obcí s rozšířenou působností Domažlice a Horšovský Týn zahájily tvorbu místních akčních plánů rozvoje vzdělávání mateřských a základních škol. Dokumenty pro ně zpracovává Místní akční skupina Český les. Jestli a co vlastně našemu školství přinesou, zjišťovala naše spolupracovnice Sylva Heidlerová. Dobré ráno.

Dobré ráno. V místním akčním plánu jde především o hledání partnerství. Aby tu nestáli rodiče s dětmi, kteří přesně nevědí, co od nich zase bude škola chtít. Aby školy nebyly samy na nové dotační výzvy. Aby se starostové mohli spolehnout, že výdaje do školství a zájmové činnosti přinesou partnerským užíváním dlouhodobý prospěch. Dokument by měl být souhrnem toho, co chceme při vzdělávání a výchově dětí v regionu dosáhnout, kdo se na tom bude podílet a co k tomu potřebujeme

Takže efekt z něj by měli pocítit nejen učitelé, ale i obce a rodiče, ve vašem výčtu jsem nezaslechl děti. V jaké míře se tzv. MAPy týkají jich?

MAP má za úkol zlepšit spolupráci zřizovatelů a škol, aby se učitelům lépe učilo, děti měly kvalitnější vzdělání prostě, aby se napravilo celkové klima ve škole. Rodiče by měli být vtaženi do problematiky vzdělávání svých dětí a tím v nich upevnit jeho důležitost. Učitel by měl pracovat v prostředí, kde je jeho práce chtěná a ceněná. A toho se nedá dosáhnout jen zvýšením jeho platu. Proto je potřeba, aby tvorba plánů měla podporu rodičovské veřejnosti a zapojili se do ní hlavně pedagogové.

A to se zatím neděje?

Pokud bude převládat názor ředitele školy, že se veškeré strategie dělají kvůli dotacím, tak se to ani dít nebude. Školy nemohou podřizovat svoji činnost jen projektům a dotačním penězům. K vyšší úrovni vzdělávání v místních školách je potřeba přimět všechny strany komunikovat. Potřeby svých dětí nejlépe znají rodiče, a proto je jejich názor velice důležitý. Kantoři by se měli naučit debatovat nejen se svými kolegy, ale i s ostatními účastníky vzdělávání. Proto jsou vzájemná setkávání na konkrétní témata důležitá. A to i diskuze o inkluzivním vzdělávání. To zatím mnozí odsuzují, ale třeba nemají jen správné informace. Někteří učitelé si prý totiž dokážou představit inkluzi i jinak.

Mluvil se o nějaké konkrétní představě? Nebo můžete uvést příklad?

Tak třeba začlenit do vyučování nějaké pravidelné aktivity, kde by se potkávaly děti z normálních i speciálních škol a předvést jim, že je zkrátka fajn pracovat spolu. Ukázat jim, že ne všechny postižené děti jsou natolik jiné, aby s nimi nemohly kamarádit, aby si nemohly navzájem pomáhat. Umožnit dětem i nám, dospělým, si uvědomit, že i když jsme odlišní a máme odlišné potřeby, můžeme si svůj společný čas prostě užít.